

ידידי ו פנחים:

התראיתי בשבוע ש עבר עם גיסחן פיי טנדער, וסירה לי על לידת הבית
לך ולפניה. ברצוני איפא להביע אליך ואל אחר מיטב ברכותי ואיחולו
מעומק דלאה למז"ט ולכט"ס. יה"ר שתזכו לגדרה לחופה ולחורה (ולבן
חוורה!) ולמעש"ט ותרו ממנה נחת בלתי-פוסקת כאוות לבכם.

אני חייב לך חודה על שנעהרת לבקשתך להדפיס את המאמר על בתי-
הקדושים המודגשים באירופה שאין איש שם לבו עליהם. אני חפילה
שהפרסום שניתנה לעניין מעיל דפי פא"פ תצליח לעורר את הלבבות למצוּב
המעזיב הזה.

ליידיתנו, פנחים, יש כבר חזקה בריאות ואיננה דורשת ראיות ונאותים
מליציים לתחזקה. ובכן יורשה נא לי לדלג על כל הקדשות, ובקשה
מחילה מקודםagi מיד אל הנקודה: בקורס על הגילון האחידון של פא"פ.

כל גליון של העתון, יש בו חומר רב מסור בצוරנה. אולם נדמהתי
למראה עיני כאשר ראייתי שסופרך אהרון וייס (עמ' 313) במאמרו על
נושא הכספי מצא לנכון לפניו לרבאי קונגסראטבי בין שני רבניים
מורבהקים. איזה מין "בודך" הוא זה? הנה ניתנה במה ציבורית החשובה
לאנשים אלה להפיץ את תורתם הדתית ולהרעיל את אוירא הארץ ישראל
לפעם הראשונה ב"הקשר" מונכם כזה! שובתו של ד"ר אדרל היה בעיקרה
תכנית מקיפה וממצאה של שיטה הקונגסראטיבים בצוורה נאה, מסודרת,
ומתקבלה על הלב. בטוחני שהקורא הרגיל שרך בארץ, שאין לו הנטיון
המר שלנו באלה"ב, לא יוכל לראות את ההיקז הרוחני ואת הסכנה
הדרתית וגם לאומית הצפוייה בדברי פתו'י כאליה שלכאורה רוח חכמים
ורגס רוח הבריות נועה הימנו. למה לה לפא"פ לצרה זו? אין לי שום
טענה אישיות נגד המשיב הקונגסראטיבי הזה. אולם שפא"פ "שלוי"
ישיט לו הזרמנות כזו למכר את סחרותו ברבים חחת חסות של עזון
ڌתי, בין שני משייבים רמי המעלת -- זה לא צפיתי. האם לא נשארו
אצלנו די מומחים בהלכה שנאלצתם לספר עליו? עוד טרם הספקתי לפתח
את העתון כבר תלפנו אליו כמה מחברי המזהים אותי עם פלאי זעם העתון
ושמוני כמטרה לחציהם. לא האמנתי להם, אמרתי שבתחםם מטלפים
ומזיפות. אח"כ קראתי במו עיני -- ונאלמתי דומה. אין בידי שום
הchancahot למעשה זה זה.

אדם ילודossa אינו מגיע לשלים. כל אחד מתנו עלול לעשות שגיאה.
אני חקוה שזה רק סתם שגאה, ושאין שום דבר נסתר הפועל בזה.
שגיאות מי יבין -- אולם מנטרות נקני. הנטיון שלי עם ה"אגף הימיני"
של חנוכה זו לימדי לכולם בסוג שבעת הפרושים של המשנה בסוטה!

הנץ זוכר היטב את הריב הקשה והמושך להחביב את פא"פ על המזון כאן
למרוח הרבילות שהופיעו מנגדיך הפוליטיים. הרבה עבדה השענו בהגנה
בפני קנסטר זה. חבל וחבל להפסיד שם-טוב זה ולעוזר שנאות וחדות
כבושות ע"י פליטת קולמוס שאין לה שום צורך ותועלת. דבר זה דורש
שמירה על גבי שמירה ועוד שמירה נוספת. אינני פחדן כאשר מדובר בעקרון.
אך כאן הצדוק עם המבקרים, ואין בכך מענה גדים. במתווה מך, יידי,
לחפש דרכיהם לתקן את המעוות בטוב טעם ודעת.
בינתיים -- ברבותי לחג (יום העצמאות) שמח וכל טוב.

שלך,

נחוות